

Det Anarkistiska Biblioteket



En drömvärld

Leon Larson

Leon Larson
En drömvärld
1905

Tidningen Brand #12 1905

sv.anarchistlibraries.net

1905

Jag drömmer om en värld som skall ur kaos stiga,
en värld som renad är i blod och jättebrand;
och alla skola då den nya jorden viga
till glädjens ljusa tid och lyckans fria land.

Där finnes ingen kung som upp till himlen höjes,
som död och ofärd sår bland folkens tusental,
och ingen pinad träl som tungt af oket böjes,
som känner nödens sår och hungerns bittra kval.

Och ingen slagen mer som genom världen irrar
med hatiskt hämbegär i ögats dunkla vrå;
och ingen finnes där som upp mot rymden stirrar,
som tigger frid och rätt från guden i det blå.

Och ingen känner där de gamla, hårda lagar
som sade strängt och kallt: »du måste» och »du skall;»
de voro minnen blott från långt försvunna dagar,
som våldsamt drifvits bort till undergång och fall.

Man där vet endast om den egna inre driften,
en maning lydes blott och det är hjärtats röst,
en lag man talar om och det är samvetsskriften,
som en gång brändes in i mänsklighetens bröst.

Och där på jordens rund skall byggas höga tämpel,
dock ej för prästers lögn, och inga gudahus.
Nej, dessa boningar, de bära konstens stämpel,
de äro stolta hem för sanning och för ljus.

Då ljuder ingen gråt och ingen sorgemässa,
det finnes ingen präst som tolkar bibelns bud;
och ingen böjer där i stoftet ned sin hjässa
i slafviskt kryperi för himlens drömda gud.

Se, vetenskapens ljus de nya folken dyrka,
ej dumhet skyddas där, ej djärfhet är ett brott
De älska, värna allt som eger ljus och styrka,
men de förakta det, som uselt är och smått.

Med skarp och större blick de vilja skåda tingen,
de vilja tränga in bak, det fördoldas dörr,
och tankens fria örn skall våga spanna vingen
och sträcka ut sin flykt dit ingen varit förr...

Så bygger jag min värld i diktens ljusa drömmar,
där intet lefver kvar af sorg och tyranni,
där lyckans varma frid kring hela världen strömmar,
där allt är högt och rent och mänskan stolt och fri.